

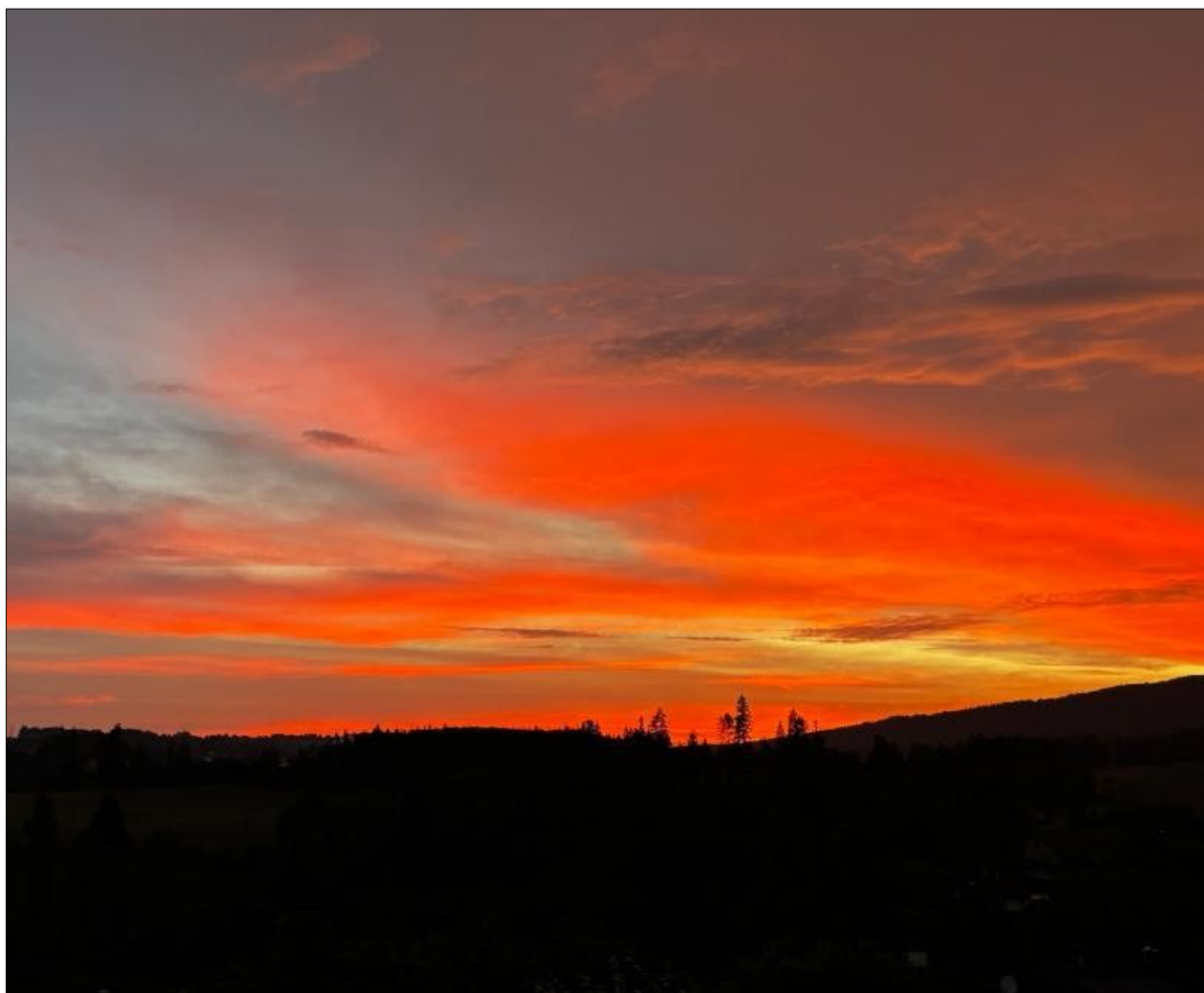

foto Jana Matěásková

Milí přátelé!

Čelákovická firma Ecowheel, u které jsem si koupil elektrokoloběžku, do mrtě vyhořela. Bůh ví, jestli ještě někdy najdu odvahu strčit svou koloběžku do nabíječky... 😊

≡ POD ZEMÍ TURNOVA – 27. července od 14:00

Vydejte se s námi na netradiční prohlídku, při které zavítáte do tří sklepů v historickém centru města. Nejprve navštívíte sklep domu, kde dnes sídlí Správa CHKO Český ráj, avšak v minulosti se zde nacházel hostinec „U Českého lva“. Historickým podzemím domu „U Bažanta“, který je dnes součástí Muzea Českého ráje, vás provede historik Antonín Mojsl. Prohlídku zakončíme v budově Střediska volného času Žlutá ponorka. Také zde se na počátku 20. století nacházel pohostinský podnik – hotel Svobody – a sklep byl jeho nedílnou součástí.

Nenechte si ujít jedinečnou příležitost nahlédnout do běžně nepřístupných prostor a dozvědět se více o historii domů a jejich tajemných sklepů.

Na prohlídku je nutná rezervace. Vstupenky zakoupíte zde:

<http://www.infocentrum-turnov.cz/.../31405-prohlidka-pod...>

👉 Další prohlídka se uskuteční v pondělí 17. srpna od 14:00. (RTIC Turnov)

≡ Turnovské kulturní tipy:

pátek 24. července od 19:00 před Střelnicí
Vysmátej

sobota 25. července od 19:00 před Střelnicí
Žízeň

Kapela, která obráží celou republiku a hrála třeba i na Velkém sále Lucerny. Do repertoáru dávají i pecky jako ZZ Top, Rolling Stones, Pink Floyd, z domácích pak songy Marsyas nebo Vladimíra Mišíka. Vstupné dobrovolné

pátek 31. července od 19:00 před Střelnicí
Roubovaný vokurky

Turnovská parta hrající folk, country, rock i underground hraje ve složení Martin Mikule (baskytara, basa), Jirka Víšek (kytara, ukulele, zpěv), Štěpánka Víšková (zpěv, tamburína), Mojmír Babáček (zobcová flétna), Vašek Samek (dvanáctistrunná kytara, zpěv, cajon) a Jirka Slavík (bicí). Vstupné dobrovolné

sobota 1. srpna od 19:00 před Střelnicí
Pole

Napínavá hudba a pozoruhodné české texty. Pražská kapela Pole se zabydlela na české indie-rockové-folkové scéně s vřele přijatou deskou LP vydanou na konci roku 2024. Vznikla na základech formace Jump Into The Field, jejímž frontmanem byl Petr Skočdopole.

Aktuálně čile koncertuje a loni červnu dokonce vyhrála Autorskou Portu na tradičním festivalu Porta v Řevnicích. Vstupné dobrovolné

TROSKY – 23. - 26. 7. Lanochodci na Troskách: X. ročník (celodenní program)

24. 7. Znouzectnost (koncert)

25. 7. Gusta ve filmu (kino + debata s Gustou)

1. 8. S Rohozcem na Trosky: QUEENWAYS (koncert)

✍ Na jaře letošního roku proběhla oprava slavnostního osvětlení hradu Trosky, která spočívala ve výměně svítidel a jejich řízení. Naším cílem bylo zachovat večerní prezentaci významné památky a současně minimalizovat dopady na okolní krajinu, noční oblohu a biodiverzitu.

Využili jsme k tomu nejmodernějších technologií, které umožňují přesné směřování světla, regulaci intenzity osvětlení a omezení světelného znečištění. Kvůli tomu byly instalovány speciální polovodičové PC-amber LED zdroje, které obsahují minimum krátkovlnné modré složky světla. Současné vědecké poznatky ukazují, že nadměrná přítomnost této modré složky může negativně ovlivňovat noční hmyz, netopýry, ptactvo nebo obojživelníky, proto naše řešení využívá spektrálně šetrných světelných zdrojů.

Náhradní teplota chromatičnosti 1669 K (oranžové spektrum) také minimalizuje tzv. světelný smog, neboť toto spektrum se v atmosféře rozptyluje daleko méně než bílé.

Věříme, že jak obyvatelům okolních obcí, tak všem turistům přijíždějícím do Českého ráje budou osvětlené Trosky dělat radost. Svítit pro vás budeme vždy od července do září od pátku do neděle, o státních svátcích, významných dnech a během vánoc. (Státní hrad Trosky)

OHRAZENICE – PROHLÍDKA VĚŽOVÉHO VODOJEMU

Program Turnovského léta nabízí i v letošním roce možnost navštívit unikátní ohrazenický vodojem. Zajděte si tuto moderní vodohospodářskou stavbu prohlédnout a rozhlédněte se z jejího vyhlídkového ochozu po Turnovsku! Každé prázdninové pondělí v lichých týdnech od 11:00 do 13:00

👉 Termíny: 27. 7., 10. 8. a 24. 8. 2026

Vstup zdarma

semily

≡ Semilské kulturní tipy:

pátek 24. července od 20.00, Park Ostrov

JG DIX – Hudba nejen let třicátých

JG Dix je hudební seskupení z Kostěnic a blízkého okolí pohybující se na po mezi klasického dixielandu a malého orchestru. V repertoáru zaznívají známé spirituály, dixielandové skladby i oblíbené písně nejen 20. let od domácích i zahraničních autorů. Nechybí skladby autorů jako jsou W+V a Jaroslav Ježek, Suchý - Šlitr, Louis Prima nebo George Gershwin. V případě nepříznivého počasí proběhne program v Golfu. Vstupné dobrovolné

neděle 26. července v 15 hodin, sraz před vchodem

KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA FABRIKY

Rezervace není nutná a vstupné je dobrovolné.

semilsko

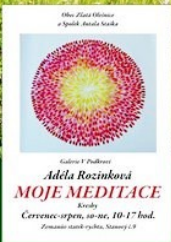
STANOVÝ –

BAROKNÍ ZEMANŮV STATEK-RYCHTA, STANOVÝ Č. 9 ZLATÁ OLEŠNICE

TKAČÍ A KORÁLKOVÉ
DÍLNIČKY

Kubice V. Přeborní
Adéla Rozinková
MOJE MEDITACE
Kniha
Červenec-srpen, so-ne, 10-17 hod.
Zeměpisná mapa rychty, Stanový č. 9

TKAČÍ NA TKALCOVSKÉM STAVU
KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY

**RODNÝ DŮM ANTALA STAŠKA OTEVŘEN
ČERVENEC-SRPEN, SO-NE A SVÁTKY
10-17 HOD.**

Info: 602 460 480

≡ Firma NOHO Energy chce na Semilsku postavit tři větrné elektrárny, projekt má odpůrce

Až tři větrné elektrárny chce u Bystré nad Jizerou postavit firma NOHO Energy. Podle zveřejněného záměru počítá s celkovým instalovaným výkonem až 22 megawattů (MW). Obec Bystrá nad Jizerou projekt podporuje, souhlasné stanovisko k přípravě daly i sousední obce Košťálov a Háje nad Jizerou. Záměr má ale také odpůrce.

Investor počítá s instalací maximálně tří větrných elektráren. Jejich rotory by měly být ve výšce až 166 metrů, lopatky by sahaly až do výšky 250 metrů. Nejde o první podobný záměr v regionu, výstavbu jedné větrné elektrárny zvažovala v blízkém Košťálově firma Beneš Energo, z projektu ale loni sešlo.

Zastupitelstvo Bystré podle starosty Lukáše Nesvadby projekt podporuje, obec podepsala s investorem v listopadu 2023 dohodu o společném záměru. K projektu Bystrá uspořádala anketu, zapojilo se do ní 55 lidí, 44 z nich bylo pro. Pro malou obec se 120 obyvateli a třímilionovým rozpočtem může být elektrárna vítaným zdrojem příjmů. „Máme slíbeno za jednu elektrárnu 800 tisíc na rok a bonus v ceně elektřiny budou dostávat i lidi,“ řekl starosta. Při kolaudaci dostane navíc obec za každou elektrárnu 1,2 milionu korun.

Připomínky má k projektu třeba sousední Benešov u Semil, proti záměru vznikla petice, pod kterou se zatím podepsalo 211 lidí. Plánovaná stavba představuje podle odpůrců zásadní zásah do krajinného rázu Podkrkonoší, životního prostředí a kvality života obyvatel. Odpůrci projektu založili spolek Sousedé pro krajinu a chtějí stavbě zabránit. „Naruší nám to výhled od baráku, užívání majetku, sníží ceny nemovitostí,“ řekl za odpůrce Josef David, který má obavy i z dopadu elektráren na zdraví.

Liberecký kraj má s větrnou energetikou víc než dvacetiletou zkušenost. Nejstarším projektem jsou dvě obecní větrné elektrárny v Jindřichovicích pod Smrkem, připojené do sítě v roce 2003. Kraji patří v ČR co do počtu elektráren třetí místo, v sedmi oblastech stojí 31 větrných věží v okolí Hrádku nad Nisou a ve Frýdlantském výběžku. (A11)

BENEŠOV u SEMIL – Oprava sesuté silnice přijde kraj na 25 milionů

Přes 25 milionů korun zaplatí Liberecký kraj za opravu sesuté silnice třetí třídy v Benešově u Semil, kterou poškodil soukromý stavebník. Nejdražší bude stavba opěrné zdi, která nestabilní svah zpevní, řekl náměstek hejtmána Daniel David (SLK). Práce by podle něj měly začít co nejdříve, komunikaci je třeba vrátit do bezpečného stavu. Práce potrvají zhruba půl roku.

Krajská silnice III/2893 v Benešově u Semil se sesula při zemních pracích na sousedním pozemku, sesul se svah pod silnicí i část samotné silnice. Od 13. února je silnice pro dopravu uzavřená, projdou tudy jen pěší, protože hrozí její zborcení do prudkého, částečně odtěženého svahu. „Nebude to jednoduché,

abychom to zabezpečili, musíme tam použít piloty a kotvy,” doplnil ředitel Krajské správy silnic Libereckého kraje Jan Růžička.

„Stavba patří mezi technicky náročné projekty, protože kromě samotné opravy silnice řeší také dlouhodobou stabilizaci svahu a odvodnění celé oblasti,” uvedl David. Opravu zajistí společnost SaM silnice a mosty, projekt zahrnuje výstavbu kotvené pilotové stěny, která zpevní nestabilní svah a zabrání dalším pohybům půdy. Součástí stavby bude také výměna propustků, nové odvodnění, drenážní systém i pročištění navazujícího koryta vodního toku.

Liberecký kraj si podle Davida nechává zpracovat posudek, který by měl ukázat případnou míru zavinění. „Stavební úřad ani policie to neřešily, protože tvrdí, že nedošlo k porušení žádných předpisů. My si necháváme dělat znalecký posudek, abychom věděli, co se stalo. Pohybujeme se tam v sesuvném území,” uvedl. Výsledky by měl mít kraj koncem září, pak rozhodne, zda bude případně vymáhat náhradu škody. (A11)

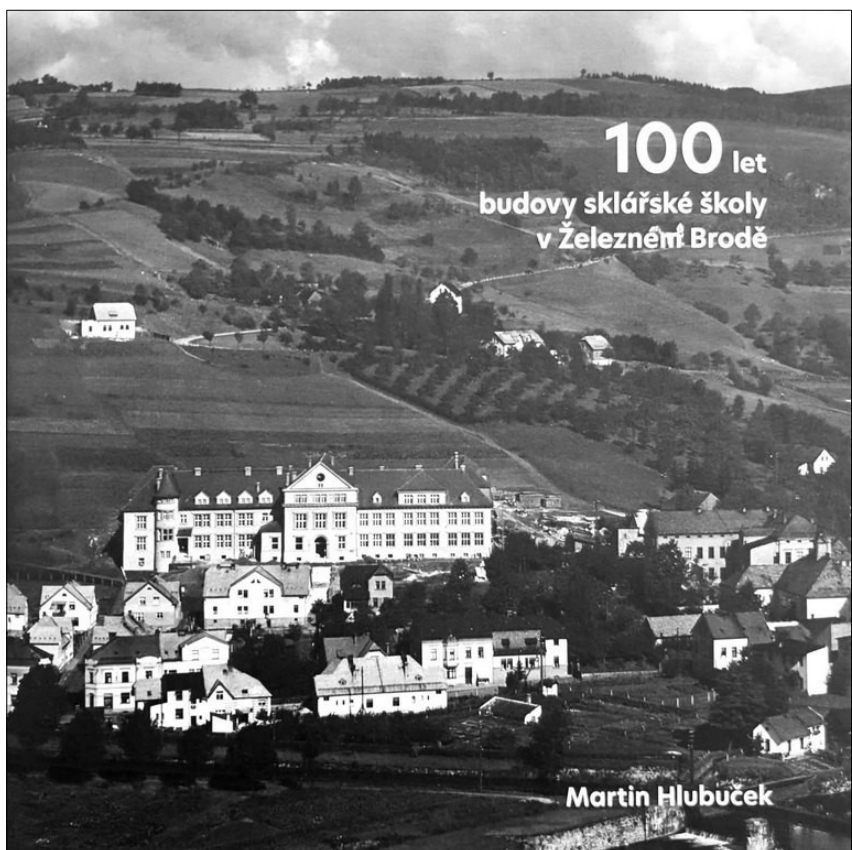
železný brod

≡ Nová publikace právě v prodeji!

Poznejte příběh vzniku jedné z nejvýznamnějších staveb Železného Brodu. Nová publikace Martina Hlubučka připomíná 100 let od dokončení a slavnostního předání budovy sklářské školy – stavby, která se stala výraznou součástí historie města a symbolem zdejší sklářské tradice.

Kniha přibližuje okolnosti vzniku nové školní budovy, přípravu projektu, průběh výstavby i cestu, která vedla až k jejímu slavnostnímu předání. Čtenářům nabízí pohled na významnou etapu rozvoje sklářského školství v Železném Brodě prostřednictvím dobových dokumentů a obrazových materiálů. Publikaci doplňují cenné fotografie, dobové dokumenty a další obrazové materiály, které čtenářům přibližují okolnosti vzniku budovy, průběh její výstavby i okamžik slavnostního předání. Publikaci je možno zakoupit v naší muzejní prodejně.

(Městské muzeum ŽB)

⚡ Pozor na výluku na železniční trati Martinice v Krkonoších - Rokytnice nad Jizerou

Cestujete vlakem tímto směrem? Ve dnech **21. 7. 2026 od 00:00 do 23. 7. 2026 do 23:59** bude kvůli výluce přerušen provoz na trati Martinice v Krkonoších - Jablonec nad Jizerou. Vlaky budou po celou dobu nahrazeny náhradní autobusovou dopravou podle výlukového jízdního řádu.

Náhradní autobusy zastavují také v Jilemnici před staniční budovou a dále například v Hrabačově, Víchové nad Jizerou, Poniklé nebo Jablonci nad Jizerou.

V náhradních autobusech je omezena přeprava jízdních kol, kola budou přepravována pouze do naplnění kapacity, přednost mají kočárky.

JIČÍN – JIČÍNSKÝ VÝLETNÍK 2026

I letos jsme pro vás připravili oblíbený Jičínský výletník, který vám zpříjemní návštěvu našeho města. Najdete v něm TOP akce na léto, mapku města a tipy kam si zajít na dobrou kávu nebo oběd. Nechybí ani zajímavé články o Valdštejnské lodži, Rumcajsově lavičce, varhanním jukeboxu, židovských památkách, Knihovně Václava Čtvrťka nebo sportovních zařízeních a mnoho dalšího. Výletník ale není určen jen turistům, i místní si v něm najdou své. Zastavte se pro něj u nás v infocentru, těšíme se na vás.

(MIC Jičín)

⚡ Rada města na svém 113. zasedání dne 24. 6. 2026 schválila vypsání nabídkového řízení na propachtování nebytového prostoru restaurace „U Dvorecké louže“, která se nachází v části objektu Robousy 33, Jičín.

V současné době je tento prostor užíván a zkolaudován jako restaurace. Majitel objektu požaduje zachování restaurace. Stávajícímu pachtýři skončí pacht ke dni 30. 9. 2026. Stoly, židle v restauraci a venkovních prostorách včetně venkovního krytého zázemí baru jsou v majetku města Jičína, a to požaduje jejich zanechání v restauraci. Konkrétní vybavení restaurace bude sděleno při prohlídce.
(Jičín – moje město)

≡ PRUSKO – RAKOUSKÁ VÁLKA V KNĚŽNICÍCH

Prusko – rakouská válka zasáhla také do života Kněžnic. Právě Kněžnice a Javornice se řadily k obcím, které byly touto válkou postiženy nejvíce. A to i proto, že jedna z hlavních bitev celé války probíhala 29. 6. 1866 nedaleko Jičína. Kněžnice byly ohroženy již 28. 6. prusko – rakouským střetem u Kbelnice, kam směřovalo na 600 pruských jezdců s jednou baterií od Libuně, ale byli odrazeni rakouským vojskem a vrátili se do Libuně. Rakušané rozmístili v okolí Kněžnic svoje hlídky a Kněžnicím hrozilo reálné nebezpečí střetu obou válčících stran. Rakouská vojska se tu rozmístila v obranných pozicích na území od Ohavče až k Jinolicím a Železnici. A pruské jednotky postupovaly k Jičínu od sobotky a od Turnova a vstoupily v široké frontě po silnici i po polích do Kněžnic. A byly ostřelovány rakouskou dělostřeleckou palbou z Brad.

V Kněžnicích během krátké doby shořely domy v počtu 12 čísel. Tragická událost postihla rodinu Syrovátkovu. Michal Syrovátko byl po opuštění úkrytu zasažen rakouskou dělostřeleckou koulí ze směru od Železnice a během krátké doby dokonal na zahradě pod hruškou, kam ho statečná manželka uprostřed palby odtáhla. Pohřeb měl smutný, protože v té době se téměř nikdo neodvážil ven. Spolu s padlými vojíny byl odvezen do Libuně a pohřbený v hrobě, který mu vykopali Prusové. Asi v půl čtvrté Prusové Kněžnice opustili a pokračovali k Jičínu. Část obyvatel Kněžnic přečkala nejhorší hodiny ve sklepeních, jiní obyvatelé se ukryli v lese pod Kozlovem.

Materiální škody, které způsobila válka Kněžnicím na domech, jejich vybavení, úrodě, dobytku a dalších hodnotách, dosáhly 38 685 zlatých 34 krejcarů. Část škod uhradila vláda a výnosy sbírek, ale roky trvalo, než se Kněžnice z dopadů strašné války vzpamatovaly. Pomník na přiložené fotografii nám i dnes připomíná hrůzy prusko – rakouské války, která poznamenala nejen vlastní Kněžnice a další obce, ale snad ještě více vlastní osudy jejich obyvatel a jejich příbuzných.

/ Zdeněk Mrkáček, Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

VALDŠTEJNSKÁ LODŽIE –

HOŘICE – Městské muzeum zve:

Jiří Kačer (*1952) je akademický sochař, restaurátor a pedagog. V letech 1970–1975 studoval na Střední kamenosochařské škole v Hořicích u prof. R. Šraibra, v roce 1981 absolvoval Akademii výtvarných umění v Praze (doc. J. Bradáček a doc. A. Nykl). Na této škole působil v letech 1990–1994 jako odborný asistent u profesora ak. soch. Jana Hendrycha. Jako restaurátor pracoval mimo jiné na kopiích soch významných barokních autorů (např. M. B. Braun, F. M. Brokoff).

Současný umělecký výraz Jiřího Kačera se utvářel od inspirace figurativní tradicí a pop artem, přes otisky figurálních motivů až k reliéfu, který je dnes jeho hlavním výrazovým prostředkem. Precizně zpracovaný reliéfní rastr povrchu objektů připomíná přírodní organické struktury. Autor respektuje charakter materiálu tak, aby zdůraznil jeho specifické kvality. Dnešní zralá tvorba sochaře Jiřího Kačera náleží k nejautentičtějším projevům českého sochařství. Jeho střídme objekty vytvářejí prostor pro otázky, náznaky, ticho a tajemství...

(Jarmila Gregorová, kurátorka)

liberecký kraj

LIBEREC – Společnost Kitl z Liberce, která vyrábí sirupy a Vratislavickou kyselku, chce uspět v Německu. Před měsícem tam proto založila dceřinou firmu, je to její první v zahraničí, uvedl jednatel společnosti Jan Vokurka. Byl by rád, kdyby měla dceřiná firma v Žitavě do pěti let obrát v přepočtu kolem 25 milionů korun.

„Je to první úrok do zahraničí ve formě firmy. A vybrali jsme si rovnou ten nejtěžší a největší trh, co v Evropě je, a to je Německo,“ řekl Vokurka.

Kitl vyváží sirupy a další produkty do deseti zemí včetně Austrálie nebo Irska. Export se na tržbách firmy podílí zhruba 11 procenty, příjem z Německa zatím není významný. „Máme tam asi 20 zákazníků, kteří se ale pravidelně vracejí, a máme německý e-shop. Nejsou to žádné velké objemy, nicméně to založení Kitl GmbH má pro mě symbolický význam ukázat, že to s Německem myslíme vážně. Chtěl bych do pěti let, abychom tam dělali obrát milion euro, což je nějakých 24, 25 milionů korun,“ uvedl Vokurka.

Sídlo bude mít dceřiná firma asi 25 kilometrů od Liberce, v německé Žitavě, kde bude mít kancelář. „To je jenom začátek, i když sami nevíme, kam nás to zavane a jak přesně to bude vypadat. Ale věřím, že tam budeme zaměstnávat lidi, že tam budeme

mít sklad a že tam budeme třeba jednou i něco vyrábět,“ dodal jednatel.

Společnost Kitl vznikla v roce 2007 a specializuje se na výrobu sirupů, doplňků stravy a minerálních vod. V roce 2022 obnovil Kitl provoz ve Vratislavické kyselce, jejíž historie sahá do roku 1862. Obrat nápojářské firmy v posledních letech každoročně roste, loňský byl téměř 165 milionů korun, což bylo meziročně skoro o 18 procent více. Firma se zhruba 70 zaměstnanci a dvěma výrobními závody ve Vratislavicích nad Nisou a Jablonci nad Nisou prodala loni přes 2,5 milionu lahví sirupů Kitl a Vratislavické kyselky. „Pracujeme na tom, abychom tento počet v roce 2026 znovu navýšili,“ uvedl Vokurka.

Podnik podle něj v posledních letech investuje do rozšíření a modernizace výroby každoročně kolem 15 milionů korun. Letos firma vylepšila linku na Kitl Syroby. „Ve výrobě máme nové pomocníky – moderní robotické pracoviště. První z robotů, kterému říkáme Škrtič, sevře papírovou etiketu u hrdla láhve a naskládá sirupy do kartonu. Jeho kolega Balič následně vyskládá plné kartony na paletu. Výrazně nám pomáhají zefektivnit a zrychlit celý proces balení,“ dodal jednatel.

Kitl je českou společností. Její název odkazuje na postavu legendárního léčitele a doktora Jana Josefa Antonína Eleazara Kittela, který žil a působil v 18. století na pomezí Jizerských hor a Krkonoš. Firma se specializuje na výrobu bylinných a ovocných sirupů, s důrazem na využívání surovin z biologického a k přírodě šetrného hospodářství. Receptury čerpá z dobových regionálních pramenů a inspiroje se historickými recepty. Novinkou letošního roku je meruňkový sirup.

(Náš REGION)

HODKOVICE n/M – Hodkovice nad Mohelkou připravují rekonstrukci historické budovy radnice za více než 95 milionů korun. Oprava zhruba 215 let staré kulturní památky začne nejspíš v září a potrvá dva a půl roku. Město na ni získalo padesátimilionovou evropskou dotaci. Je z programu ITI, řekla místostarostka Hodkovic Helena Řezáčová.

Novorenesanční radnici čeká kompletní rekonstrukce. Přibude do ní výtah pro zajištění bezbariérovosti, získá nové přípojky vodovodu, kanalizace a plynovodu a řemeslníci vymění i všechny vnitřní rozvody elektřiny či vody, okna nebo zdroje tepla. Kompletní opravy se dočká také střecha včetně krovu, který je napadený dřevokaznými houbami a brouky. „Je tam trámovka, dřevomorka, tesařík,“ upřesnila Řezáčová.

Součástí oprav bude také zpřístupnění radniční věže. „Pro veřejnost dosud přístupná nebyla. Na věži jsou i původní unikátní hodiny, takže návštěvníkům budeme moci ukazovat i hodinový stroj,“ uvedla místostarostka.

Firmu, která rekonstrukci provede, už vedení Hodkovic vybralo. Zakázku získala českolipská společnost CL-EVANS s cenou 78,9 milionu korun bez daně. Místostarostka očekává, že práce na radnici postavené v letech 1811-12 začnou v září. Naplánované jsou na 30 měsíců, tedy do začátku jara 2029. Část měst-

Miloslav Rejha / Wikipedia

ského úřadu bude po dobu rekonstrukce sídlit jinde. „My jsme v loňském roce dokončili rekonstrukci střechy na objektu vedle radnice, kde sídlí část úřadu, účtárna a stavební úřad. A v tuhle chvíli tam jsou připravené nějaké kanceláře, kam se část našeho úřadu bude moct přestěhovat,“ dodala Řezáčová.

(Náš REGION)

mnichovo hradiště

≡ Hrozen vlastnili hostinští, valdštejnský úředník i starosta

Na místě dnešního nárožního domu čp. 27 v Poříčské ulici stál až do počátku 19. století starší dům. První písemná zmínka o něm pochází z roku 1588. Jako první známá majitelka je uváděna Krescencie z Habartic, manželka majitelů mnichovohradištského panství Adama Žibřida z Velechova a později Kryštofa Budovce z Budova.

V roce 1588 dům vlastnil Jakub Kovás s manželkou Dorotou. Ta se po jeho smrti provdala za Jakuba Všetečku, který se stal dalším majitelem. Archivní pramen z roku 1602 uvádí, že „dům jest svobodný, s právem šenkovním a kořalkou pálení obdařený“.

Roku 1638 se majitelem stal zahradník Martin Jasná hora, manžel Salomeny Všetečkové, dcery Jakuba Všetečky.

V roce 1643 byl celý grunt vypálen švédským vojskem během třicetileté války. Od roku 1663 patřil dům pekaři Kryštofu Angelovi, jehož manželka Salomena byla dcerou Martina Jasně hory. Dům byl tehdy veden jako panský, nově vystavěný vrchností, konkrétně Karlem Ferdinandem z Valdštejna. V dalších desetiletích dům vlastnili například šenkýř, purkmistr a primas Jan Josef Pelikovský, hostinský a purkmistr Jan Kryštof Rýzler nebo písař, radní a purkmistr Václav Pelikovský.

V roce 1737 je v pramenech uváděna „hospoda s masným krámem v rynku“. Majitelem byl Václav Kraus a od roku 1760 jeho syn Antonín. Dům byl veden jako „hospoda s malým domkem“, takzvaným výminkem, který byl zbořen před rokem 1788.

Roku 1773 se majitelem domu stal Jan Vydra, v roce 1787 pak řezník, purkmistr a obecní radní František Vydra.

Roku 1818 budovuvlastnil Václav Piskač.

Kolem roku 1820 byl starý objekt zbořen a na jeho místě vznikla nová stavba.

Současný dům je dvoupatrová nárožní budova obdélného půdorysu postavená v empírovém slohu. Užší průčelí je orientováno do dnešního Masarykova náměstí. Pod objektem se nacházejí dva sklepy s kamennými valenými klenbami, které na sebe navazují kolmo. Ze sklepů vede rozvětvený systém chodeb a menších sklípků vytesaných do měkké skály, které zasahují i mimo samotný objekt.

V přízemí domu byl dlouhodobě provozován hostinec U Zlatého hroznu, později nazývaný U Hroznu. V patře se nacházelo několik hostinských pokojů a menší taneční sál, který byl později přeměněn na byty. Hostinec poskytoval také ubytování pro hosty přijíždějící do města. Například při setkání Svaté aliance na zámku v Mnichově Hradišti v roce 1833 byl v hostinci ubytován nasavský vévoda, protože kapacita zámku již byla zaplněna.

V roce 1834 se majitelem domu stal hostinský Josef Weiss, který hospodu pronajal hostinskému Janu Součkovi z Prahy. Od roku 1837 dům vlastnil Tomáš Hindl, valdštejnský úředník, vrchnostenský správce na Klášteře a autor paměti mnichovo hradištského panství. Hostinec pronajal Františku Ganschovi.

Roku 1838 získal dům hostinský Petr Václavíček. Dům v té době obývalo více nájemníků, například Pavel Vaněk a také rodina židovského původu – Josef Kompert s ženou Žofií a jejich děti Ema, Moritz, Emílie a Leopold. Ten se později stal známým německo-židovským spisovatelem.

V roce 1848 v domě bydlel Josef Modelse, služka Monika Voglová, hostinský Kajetán Raggi a v roce 1856 hostinský Jan Zuzánek. V průběhu 19. století se hostinec U Zlatého hroznu stal jedním z míst, kde se ve městě konaly společenské a kulturní akce.

V roce 1846 se zde například pořádaly české besedy s recitací českých veršů a zpěvem písní. Dochovala se například pozvánka na jednu z těchto besed, které se zúčastnil i hrabě Kristián z Valdštejna. Z pozdějších let jsou známy také pozvánky na besedy, plesy nebo schůze různých spolků. V hostinci se konaly například plesy sokolské jednoty nebo ples valdštejnských úředníků. Roku 1896 zde měla ustavující schůzi Staroslavná obec baráčníků v Mnichově Hradišti.

Hostinec byl průjezdný z náměstí do Poříčské ulice. Před zřízením železnice v roce 1865 zde zastavovaly dostavníky, a místo tak patřilo k frekventovaným částem města. Ve dvoře byly v roce 1871 přestavěny hospodářské objekty, například konírny, chlévy, kůlny a dřevníky pro vozy. Nově byly vybudovány také obilní sýpky.

V roce 1879 dům vlastnil hostinský Ignác Ptáčník, který byl v letech 1872–1876 také starostou Mnichova Hradiště. V té době nesl hostinec ve směru do průčelí ulice Boleslavské německý nápis „Gasthof zur Traube“ (zesměšňován na Hospoda u trouby), později byl změněn na český název Hotel u Hroznu.

Ve směru do náměstí byl na dřevěné tabuli nápis český Hostinec u Hroznu.

V patře domu se nacházely hostinské pokoje a menší taneční sál, kde se konaly plesy a taneční hodiny. Provoz v této době chvíli řídil hostinský Emanuel Ptáčník, bratr majitele, který měl přezdívkou Maník Ptáčník. Původně byl četníkem a později působil jako sklepník. Podle údajů z roku 1880 v domě bydlel i syn Emanuela Ptáčníka, hostinský a uzenář Václav Ptáčník. Ten si hostinec pronajal a provozoval. Měl rád rybolov, proto se zde velmi často připravovaly ryby.

V roce 1887 byl ve dvoře postaven samo statný objekt lednice.

Dále zde žil čeledín Antonín Stránský, služky Marie Horáková, Marie Vlástová a Anna Koubková, kuchařka Marie Miková, podomek Jiří Zikmund, sklepník Antonín Holas a úředník Antonín Rambousek.

Hostinec navštěvovali úředníci velkostatku, lesníci, místní divadelní ochotníci i cestující přijíždějící do města za obchodem. O masopustu se odtud pořádaly průvody, při nichž hostinský Ptáčník půjčoval účastníkům kostýmy. On sám ale v průvodu nikdy nešel pěšky, vždy jel v kočáře.

V roce 1888 byla majitelkou domu Anastázie Žilková. V objektu tehdy sídlila také advokátní kancelář jejího manžela JUDr. Václava Žilky. V roce 1890 byl

Pohled na jihozápadní roh náměstí a Hotel U Hroznu z počátku 20. století. Foto: Archiv Muzea města Mnichovo Hradiště

objekt lednice přestavěn na byt a v roce 1903 byla zastavěna proluka k sousednímu domu čp. 28.

Na počátku 20. století si hostinec pronajímali například hostinští Jan Bauer a Alois Ošauer. I ve 20. století bylo místo před hotelem určeno pro parkování vozů. Už zde nezastavovaly dostavníky, ale v řadě tu stály zaparkované vozy místních taxikářů, kteří seděli uvnitř v restauraci u velkého okna, aby na svá auta dobře viděli, a čekali na zákazníky. Ten, kdo potřeboval taxi, zavolal na personál restaurace a ten zprávu taxikářům předal.

Za první republiky, a také v pozdějších letech, byl nájemcem pan Josef Kupka, a tak se tu podle pamětníků říkalo i „U Kupků“.

Za druhé světové války, 10. prosince 1940, zatkl číšníka Josefa Kupku gestapo. V hotelu totiž pro odboj shromažďoval zprávy, zbraně a výbušniny. Po výsleších byl deportován do Terezína a později vězněn v několika dalších věznicích. Osvo-bozen byl 17. dubna 1945 americkou armádou ve Zwickau. Po válce se stal v hotelu Hrozen restaurátorem.

Spolu s hotelem U Kvapilů byl po roce 1946 hotel U Hroznu začleněn do městského Sdruženého komunálního podniku. V 60. letech prošla budova stavebními úpravami, nejprve byl vybudován nový výčep a vstup do restaurace, v roce 1966 byla provedena generální oprava a objekt byl přeměněn na hotel. V roce 1979 byly původní byty přestavěny na hotelové pokoje. Podnik vedl Miroslav Štěpánek, později Vladimír Matěcha a v letech 1983-1988 byl vedoucím U Hroznu Karel Kaska. V této době patřili k zaměstnancům například Zdeněk Svoboda, Zdenka Hodačová, Zdeněk Horák, Jiří Drahoňovský nebo Josef Lukášek.

V 70. a 80. letech fungoval v suterénu velmi oblíbený Klášterský sklípek.

Restaurace byla až do roku 1989 součástí národního podniku Restaurace a jídelny (RaJ) Mladá Boleslav.

Jako další objekty ve městě, i tato budova se

v 90. letech dostala do veřejné aukce. Tu v roce 1991 vyhrál Karel Kaska, který se stal novým majitelem. Hotel se stal součástí společnosti Libex s. r. o., byl tříhvězdičkový a v nabídce ubytování měl 20 pokojů (jedno a dvoulůžkových a apartmá) s barevnými televizory a satelitním programem.

Součástí byla restaurace o 70 místech k sezení, salonek a nová stylová vinárna ve sklepení pro 50 osob. Pod vinným sklípkem byl při stavebních úpravách v podzemí nalezen kámen původního objektu s vytesaným letopočtem 1781.

Při dalších úpravách objektu byl ve dvoře postaven přístavek se sociálním zázemím. Na stavebních úpravách v 90. letech se podílel místní projekční ateliér Anitas s. r. o. Tomáše Rakouského.

Hotel a restauraci U Hroznu vedl Karel Kaska až do roku 1995. Řídil dvacetičlenný kolektiv. V této době U Hroznu pracoval třeba i Jaromír Daněk, šéfkuchařem restaurace byl Petr Rösler, ve sklípku obsluhovala například Dagmar Fejtková nebo Edita Šmídová. Ve vinárně se pořádaly i večery s tancem a zábavou. V roce 1995 každý pátek a sobotu večer hrálo Duo piknik (Michal

Minařík, Monika Karglová), o rok později hrál v páteční večery ve vinárně Otakar Menzel. Následně v roce 1997 bylo možné v pátky a soboty večer ve vinárně poslouchat střídavě hudební skupiny R+M Camac pana R. Omasty a Tropic pana M. Krejbicha. V letech 1996 až 2019 objekt vlastnila společnost R INVEST, s.r.o. (Vít a Vladimír Řimsovi).

Od roku 2019 je budova v majetku města Mnichovo Hradiště.

V letech 2012–2022 měl provoz restaurace a hotelu v nájmu Robin Panuš. Pořádal v restauraci i různé akce, například silvestrovská posezení, degustaci vín, valentýnská menu, zvěřinové hody anebo posezení s hudbou. V kuchyni vařil například Miroslav Klička, v restauraci obsluhovala a na recepci hotelu pracovala Pavla Kroupová a další. Jako provozní zde působila Halyna Millerová.

Posledním dnem, kdy byla otevřena restaurace U Hroznu byl 30. prosinec 2022, hosty obsluhovala servírka Klára Hatašová. V menu byla na výběr polévka česneková s brambory, vejci a krutony a jako hlavní chod se podávaly zapečené těstoviny s uzeným masem, vejci, cibulkou a kyselou okurkou. Dále byla v nabídce hotová a výběrová jídla. Nájemce Panuš ukončil provoz o den později.

V letech 2022–2025 město v uvolněných pokojích po hotelu poskytovalo nouzové ubytování uprchlíkům z Ukrajiny. V roce 2023 se do přízemí objektu přestěhovalo městské infocentrum, které by se v roce 2026 mělo kvůli plánovaným stavebním úpravám domu Poříčská čp. 27 dočasně přesunout do prostor v čp. 236 v ulici Palackého. Město aktuálně připravuje přeměnu budovy na muzeum a infocentrum. Pod vedením studia re:architekti vznikla architektonická studie schválená radou města v roce 2024. O rok později schválila studii expozic zpracovanou firmou Art consul tancy s.r.o. Nyní vzniká projektová dokumentace pro stavební povolení, kterou vypracovávají firmy Art consultancy a Atris.

Ve sbírkách Muzea města Mnichovo Hradiště se dochovalo několik předmětů z hotelu U Hroznu, například jídelní lístky, pozvánky a plakáty na společenské události, telefon a lampička z hotelového pokoje, malované plechové reliéfy od Václava Veselého, kopie reklamní tabule pivovaru Klášter nebo trička s logem hotelu.

Budova je dnes vedena jako nemovitá kulturní památka. Předmětem ochrany je především dvoupatrová městská architektura s empírovými prvky.

/ Lucie Lupusoru, Muzeum města Mnichovo Hradiště, *Kamelot*

vyloveno z fejbůčku

Chystáte se bádát ? Podívejte se nejprve do našeho nového on-line katalogu!

 Muzeum města Mnichovo Hradiště nově zpřístupnilo veřejnosti on-line katalog své odborné knihovny. Zájemci si nyní mohou z pohodlí domova ověřit, jaké knihy, sborníky nebo periodika se ve fondu nacházejí, a lépe se připravit na návštěvu muzea.

🔍 Vyhledávání je jednoduché – podle autora, názvu publikace nebo tématu. Katalog obsahuje odbornou i regionální literaturu, která může být cenným zdrojem informací pro historiky, studenty, badatele, kronikáře i všechny zájemce o dějiny Mnichovohradištska a okolí a další náměty. On-line katalog umožňuje rychle zjistit, zda muzejní knihovna požadovaný titul vlastní.

📖 Muzejní knihovna slouží především ke studijním účelům. Publikace jsou k dispozici formou prezenčních výpůjček, tedy ke studiu přímo v prostorách muzea. Díky novému katalogu si mohou badatelé předem vytipovat literaturu, kterou budou při své návštěvě potřebovat, a ušetřit tak čas při vyhledávání.

📧 Zájemci o prezenční studium se mohou objednat e-mailem na muzeum@mnhradiste.cz.

V současnosti je badatelské místo zřízeno přímo v jediné společné kanceláři muzea. Přestože se kvůli připravovanému stěhování muzejní sbírky i knihovní fond postupně balí do krabic, budou badatelé v muzeu vítáni tak dlouho, jak to provozní podmínky umožní.

🏠 Už nyní se těšíme na rok 2029, kdy po rekonstrukci budovy čp. 27 v Poříčské ulici získá muzejní knihovna nové prostory i moderní a komfortní badatelnu.

👉 On-line katalog je dostupný na webové adrese <https://mhmuzeum.tritius.cz/>

📖 Katalog otevřen všem zájemcům o historii, regionální vlastivědu i další odborná témata. Funguje v moderním cloudovém integrovaném knihovním systému Tritius, který využívá mnoho veřejných, akademických i školních knihoven v ČR. / Lucie Lupusoru, Muzeum města Mnichovo Hradiště

náš jubilant

≡ **Karel Václav Rais**

*** 4. ledna 1859 v Lázních Bělohradě † 8. července 1926 v Praze**

V měsíci červenci si připomínáme jednoho z hlavních představitelů českého literárního realismu a tvůrce tzv. venkovské prózy, českého spisovatele Karla Václava Raise. Od jeho smrti uplynulo v roce 2026 již 100 let.

Narodil se v chudé rodině v Lázních Bělohradě 4. ledna 1859. Rodiče jej chtěli, vzhledem k jeho tělesné slabosti a malému vzrůstu, dát na krejčovské nebo hodinářské řemeslo.

Rais měl ale ve škole tak dobré výsledky, že své stanovisko přehodnotili. Nakonec byl poslán na studia do Jičína, na tamní učitelský ústav. Zde složil v roce 1877 maturitní zkoušku. V tom samém roce potom nastoupil na své první místo, na malou školu v Trhové Kamenici. Do tohoto období také spadají počátky jeho literární tvorby. Dále potom působil v Českých Budějovicích, Hlinsku nebo v Podolí u Prahy.

V pražském prostředí získal lepší postavení. Zastával funkci řídícího učitele na Žižkově a v roce 1899 byl jmenován ředitelem měšťanské dívčí školy na Královských Vinohradech. I zde se snažil literárně tvořit.

V Praze působil i jako funkcionář v různých kulturních institucích. Velké pracovní nasazení se promítlo do jeho zdravotního stavu, trpěl nespavostí, bolestí hlavy a revmatismem. Ze zdravotních důvodů odešel v roce 1915 na dovolenou.

Ke své učitelské profesi se již nevrátil a v roce 1920 byl penzionován.

Zemřel ve svém bytě 8. července 1926.

Pohřben byl na Vinohradském hřbitově v Praze. Po jeho smrti mu bylo odhaleno několik pamětních bust a desek. Například v Hlinsku, Jičíně, Praze, Sobotce, Trhové Kamenici nebo v Lázních Bělohradě. Jeho jméno také nesl učitelský ústav v Jičíně a několik škol, bělohradský časopis z Raisova kraje a turistická chata na Zvičíně. V Pasekách nad Jizerou byl vybudován Památník Zapadlých vlastenců a v Lázních Bělohradě Památník Karla Václava Raise.

Jeho prvním literárním dílem byly básně a drobná próza pro mládež. Až později začal psát prózu z prostředí venkovského lidu. Jeho hrdinové byli většinou lidé toužící po panském životě a penězích.

Ve své tvorbě zdůrazňoval střety tradičního a moderního způsobu života, které někdy zapříčinily rozpad rodinných vztahů.

Napsal mnoho povídek, novel a románů. Měl láskyplný vztah k prostým vesničanům, ať už se jednalo o staré lidi, čeledíny či chalupáře. Ve svém díle také vyjadřoval obdiv k české přírodě.

Již jeho první soubor povídek, *Výminkáři* (1891), mu zajistil přední místo v české literatuře. Následoval soubor tří povídek *Horské kořeny* (1892), *Potměchuť* (1892), nebo povídkový soubor *Rodiče a děti* (1893). V roce 1895 vyšel jeho první román *Kalibův zločin*, psychologicky laděný román o tragickém osudu hodného člověka, který se stane obětí intrik a krutosti. Za své nejlepší dílo považoval on sám psychologický román *Západ* (1899). Román zobrazující život

starého kněze, který je lidmi zapomenut, ale stále koná dobro. K jeho dalším významným dílům patří román Zapadlí vlastenci (1894), Pantáta Bezoušek (1897) nebo román O ztraceném ševci (1920). Známé jsou i jeho povídky a novely Pulpáni (1898), Káča a jiné obrázky (1906), Paničkou (1900), Sirotek (1903) nebo Stehle (1905). V letech 1922-32 vyšlo jeho čtyřdílné dílo Ze vzpomínek. V první části vylíčil svůj domov, dětství a rodný kraj. V druhém svazku vyprávěl o svých studiích v Jičíně a o několika českých spisovatelích a malířích, s nimiž se znal. Třetí a čtvrtý svazek memoárů obsahuje řadu vzpomínek na literární přátele, například na Svatopluka Čecha a Aloise Jiráska. V současné době můžete nalézt některé jeho práce již i v digitální podobě v českých digitálních knihovnách - <https://kramerius.svkhk.cz/> nebo <https://www.ndk.cz/>. Velkou většinu z jeho díla – romány, novely nebo povídky, si můžete také vypůjčit v Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně.

/ Iva Rodrová, Jičínský zpravodaj

pozdní sběr

MAŠOV, TURNOV – Rodina Trnkova v Mašově č. 135 otevřela „samotoč“. Na výčepu bude mangová svijanela a Šlik. V lednici spoustu dobrot i na cesty. (zdroj Lucie Požárková, FB Turnov)

VEŘEJNÁ SBÍRKA NA POMOC RODINĚ ZASAŽENÉ POŽÁREM

Obracíme se na vás s prosbou o pomoc pro paní Kuželovou (80 let) a jejího vnuka, kteří přišli při požáru dne 26. 6. 2026 o svůj domov na Hamštejně v Koberovech.

Během několika okamžiků ztratili místo kde žili, ale i mnoho věcí, které byly součástí jejich každodenního života.

Nyní stojí před nelehkým úkolem začít znovu.

Každý příspěvek bez ohledu na jeho výši může znamenat velkou pomoc a bude důkazem, že na svou těžkou situaci nejsou sami.

QR platba

131-4418290277 / 0100

Transparentní účet byl zřízen obcí Koberovy.

Uwe / sorry

Už se zasílání chýlí ke konci a z válečného deníku jsou tak trochu – trosky...
Zdraví / Jaroslav Veselý

81.

22/12/41. Tento týden jsem dále létal Blenheimem, jako pasažér jsem měl svého stíhacího Sgt. Nicase. Blenheim je pěkná mašina „Autobus“, jak tomu říkají.

Mimsto byly dvě party s por. j. delue. Pěkně a veselě.

Kráse jsem měl polo na Beaupre fighter. Nyní je jako pasažér s Mansfieldem a pak sám. Je to krásná mašina. Ten týden jsem měl na nejvíce vybrojené stíhací vozy. Je mimsto rychlý než Spitfire (v případě vytrvalosti).

Jinak jsem a dostávaní gratulace k Vánoce.

23/12/41. Prošel jsem na „Beau“ pomocí tajných přístrojů. Ráno jsem měl stíhacího Bednariče, který ukázal ten Nicase jako ten „Roentgen“ funguje. (Říkají tomu tajně Nicase Roentgen) Odpoledne zruva. To už jsem viděl jen Nicase.

Je trochu vzadu do Roentgen a viděl jsem jednu biser. Už jsem ho letal s mrazem a je hodný jsem byl. Měl jsem zádání letištem jsem šel pod mrazem, aby zjistil, že jsem mrazem pod stíhací letištem. Je to zpráva v letectvu. A co týká to interrupce letadla.

Final máme ráno. Škoda, že ani nemáme.
Dostal jsem už nějaké dárek. Škoda, že nemohu
nic poslati. Člověku, aby to dostal včas. Člověk bude
asi mít nejméně ráno z ulí famílie -
a žijet! Smíla. No, však ale ráno je začátek
už definitivně křísit a náš prospek. Tož dím
fain, že tam člověk dlouho nebude. A náš
dům? Dufam, že vše je v pořádku.

My zde budeme plaviti zbraň štědrý den a
histo vosti na liti. Dufam, že všichni
a moi nepijet. Tož tam budeme mezi
máimami, a gramofon, radio, cigarety
tráti ště vč. Trochu kábel z Prahy. Pak
bude vyhlášen a Angličany a až bude jisto,
že všichni nejsou na cestě k nám, se již
spatí. Final jsme dnes ještě přes do naší
jidelny. Přivezl ho Mansfeld a Blumheim.
My všichni zde budeme mít první kurz. Každá
přijede speciálně po naší ad. předst.

24/12/41.

Lidi Štidry' dnu za hranicemi.
 Ráno krásný let s Beaufighterem s a nad
 mraky. Tam nalosic bylo krásné slunce.
 Nečas (můj sloupec) mne vodil jedna bašou.
 • Odpoledne zažalám let na starém Blenheim.
 Jen tak jsem obletl pro zažalám vichu
 ta místa zde s Anglii, he který - mne
 nio fanto. Ráno lidi - kde jsem
 sloužil, „můj“ nemocni ve Wilmslow
 etc. Ráno opět na horském slunci.
 Ne ty vánoce nio méni zapomenutí
 a nemluvíme o tom; každý si to píše
 ve' pro sebe.

Vzpomínání přátel - na Ernu
 a její dnu.

Dnes ulovil Benet do prachu. Je opti -
 místem nio nej' kdy jindy.

• Štidry' kůt jomé tedy slavit na liti.
 Lidi jomé se tam psichu. Dostal jsem
 od mi' knostry balíček cigaret. To jomé
 je spokojeně užívat. Po půlnoci jomé by
 mluvit a slo se do dístoj. o pak do prg.

jidelny Tam jsme to káhlí do 5 prais.

25/12 - Boj Lord - děláme si smích s jidelni
ministr. Vio pak „prou“ . Sequaimit jsm
u tal s jidrou Ruska.

26/12 - Vio na vicin' se pznem lorde Bea-
webroche - Ostou bal s nas' jidelni,
Shmido to s prais „Reciprocal course“

27/12. S Bea ~~Atko~~ W/C. Aithen - u jid-julo
autem do London.

Tam jsme pijeli u 4 odpodnu. Vra'tho
naivstiva no insp.

V 7 hodin ve „White's Club“ (klub lordu)
s Aithen-u. Pak do „Ritzu“, pak do
„Barckley“, pak do „Miralabelle“. Bylo
nas' plus, generatovi letitra etc.

Před vicin' 15 whisky. Vra'my' bazant
s Mirabelle c pak po samporu
do klubu „400“. Asto tam byla
„triumfal“ . V Aithenovi bura'ku
nas' jelo 7, navíc S/Ed Major
na stise, a dva wingcommandri
no blatnikais' jdu' jael: Mirabelle,